

P. ALOJZIJ KUKOVICA DJ

Pravi krščanski mučenci

Cerkveni nagovor ob spominski proslavi 6. junija

Kot že toliko let sedaj znova obhajamo spomin vseh od revolucije in ob koncu vojne pobitih domobrancev.

Zlasti se teh zadnjih še na poseben način spominjamo zaradi strahotnih okoliščin, v katerih se je ta množični zločin izvršil. Globoka in neskrivana žalost nas preveča še po tolikih letih, ko se naše misli in čustva povračajo k njim. Več kot 50 let je preteklo od tistih tragičnih dogodkov, ki so se neizbrisno zapisali v našo narodno zgodovino.

Sovražnik se ni zadovoljil samo z njihovim fizičnim uničenjem, hotel jih je prejši mučiti in duševno streti. Koliko ponižanja in zasramovanja, telesnega in duševnega trpljenja so morali ti naši junaški fantje in možje prestati, predno so pod bratskimi izdajalskimi streli popadali v brezna, ki so postala njihovi neznanji grobovi. Ko se je po vsem svetu proslavljala konec dolgoletne vojne in so narodi z velikim upanjem gledali v novo dobo, dobo svobode, so ti naši junaki daleč od svojih domačih in prijateljev in znancev tragično umirali. Kaj tako pošastnega slovenska zgodovina ne pomni in se na slovenskih tleh ne bo najbrž nikdar več ponovilo. To je presešlo vse, kar smo si hudega lahko mislili in težkega pričakovali.

In potem več kot 45 let nismo smeli zanje vprašati, po njih usodi poizvedovati. Morilci so se zaprli v molk; nihče ni nič vedel, ni hotel ničesar vedeti. vse je kazalo, da je bil zločin celo zanje pretežak. Z vsemi mogočimi sredstvi so ga skušali skrivati. Pa jim ni uspelo. Resnica je končno le prišla na dan, Strahotna resnica, za katero nihče ni maral vzeti nase odgovornosti, še manj, da bi kdo kaj obžaloval ali pa skušal celo kaj popraviti. Tudi ne pravi nasledniki tistih, ki so ta genocid zagrešili. Še več, krivičnega obsojanja, blatenja in obrekovanja še danes ni konec. Na žalost mnogi ne marajo govoriti o tem, drugi pa še danes zločinski pokol zagovarjajo. Tako postajajo njihovi moralni sokrivci, kajti kdor z zločinom soglašala ali pa ga celo zagovarja, je sokriv zločina, čeprav pri njem ni dejansko sodeloval.

Ob Lipi sprave

Na ljubljanskih Žalah pri Lipi sprave in Odrašenikovem znamenju so v organizaciji Združenih ob Lipi sprave 15. junija, na dan krivde, odpuščanja in sprave, počastili spomin na pobite ob koncu druge svetovne vojne. Spominski dan je sicer posvečen tudi vsem padlim Slovincem v prvi in drugi svetovni vojni, v državljanski vojni, ter junakom osamosvojitvene vojne.

Slavnostni govornik je bil predsednik parlamenta Janez Podobnik, ki je med drugim dejal, da sta za Slovenijo, ki je mlada država, sprava in medsebojna solidarnost še posebno pomembni. Naloga sprave je, da normalizira razmere in doseže, da se različne ljudje različnih ideoloških in vrednostnih usmeritev med seboj pogovarjati o vsem, predvsem pa, da iščejo resnico".

Mnogi v domovini pa zločin sicer priznajo, a pričakujejo in kar nekako zahtevajo od nas, naj vendar že pozabimo na preteklost in raje vse svoje moči posvetimo gradnji slovenske prihodnosti. Takšna pozaba, če bi bila sploh možna, bi ne bila nekaj poštenega. Ne, ne moremo in ne smemo pozabiti teh naših nedolžnih žrtev. Ne moremo, ker je pregloboka rana, ki jo je ta bratomor zarezal v naša srca in naš spomin. Pa jih tudi ne smemo pozabiti, kajti pravičnost in osnovna hvaležnost od nas zahtevata, da ohranjamo živ ta spomin na toliko najboljših slovenskih fantov in mož, ki so žrtvovali svoja življenja v boju za ohranitev svobodne in krščanske Slovenije. Vsem njim smo dolžni naš hvaležen in večni spomin.

In če jim danes še ni priznana pravica in častno mesto v naši domovini, upam, da se bo to nekoč zgodilo. Danes se pišeta še dve zgodovini slovenske polpreteklosti, ena je lažna, druga resnična. Prepričani smo, da bo nekoč zmagala zadnja.

Ne, ne moremo in ne smemo pozabiti naših domobrancev. Ne kot Slovenci ne kot kristijani. Ali ne uči nas kristijane tudi Cerkev, da tega ne smemo storiti. Tudi ona časti in se s hvaležnostjo in ponosom spominja svojih mučencev, ki so ostali zvesti svoji veri do konca in so svojo zvestobo do Kristusa izpričali s svojo krvjo. Že dolga stoletja praznuje dneve njihovega mučeništva, ki so bili zanje rojstni dnevi za nebesa, in bo to delala do konca sveta. Priporoča se jim, istočasno pa jih stavlja vsem za zgled in posnemanje.

Prepričan sem, da so tudi med domobranci mnogi, če ne morda celo večina, pravi krščanski mučenci, ker so dali svoje življenje za sveto stvar, za obrambo božjega kraljestva pred brezbožnim komunizmom, iz iskrene ljubezni do naroda so žrtvovali svoja življenja, hotoč preprečiti, da bi brezbožni in protinarodni boljševizem zavladal v našem narodu.

Kot kristijani seveda ne kličemo po maščevanju za naše umorjene domobrance. Prav nasprotno. Naše maščevanje je prošnja k Bogu, da bi krivci spoznali in priznali svoj zločin in krivdo zanj, se skesali in prejeli odpuščanje od neskončno usmiljenega Boga, ki je tudi njihov Oče, čeprav morda za to ne vedo ali pa se za to ne menijo. Prepričan sem pa, da so nekateri že to storili, vsaj na tihem, predno se prišli pred sodni prestol božji, kjer bomo morali vsi, tudi oni, dati odgovor za svoje življenje. Drugi se verjetno borijo za to, da bi premagali svojo zakrknjenost in ponižno priznali resnico in se končno spravijo z Bogom in s svojimi žrtvami. Vemo, da je človeku težko priznati greh. Potrebna je resnična ponižnost, ta pa je težka za padlega človeka. Prepričan sem tudi, saj drugače ne more biti, da naši mučenci sami prosijo Boga zanje, za svoje mučitelje in morilce, da bi nekoč spravljani z Bogom in z njimi uživali isto večno srečo v božjem naročju. Tudi za to bomo med to sveto mašo prosili Tistega, ki je nedosegljivi zgled in vzor vseh, ki so za resnico in pravico dali svoje življenje.

Slovesnost v spomin na žrtve Kočevskega Roga

Pri breznu pod Krenom v Kočevskem Rogu je bila v nedeljo 20. t.m. obletniška maša za vse po vojni pobite domobrance in nasprotnike tedanjega režima. Ob somaševanju duhovnikov jo je daroval ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode. Slovesnosti se je udeležilo približno 5000 udeležencev.

Letos so že desetič javno priromali k jami pod Krenom, položili vence in prižgali sveče spomin na vse pobite, ki so našli zadnji dom v breznuh Kočevskega Roga.

Obračun z nasprotniki revolucije naj bi bilo dokončno dejanje, v resnici pa je pomenil, je v nagovoru poudaril Franc Rode, njen moralni in dokončni samomor in predstavlja mejnik v duhovni zgodovini Slovencev, saj se ni mogoče več sprenevedati, da teh žrtev ni bilo. Iz osnovne pietete do umrlih bi jih morali vpisati v knjige mrtvih in dostojno obeležiti množična grobišča ter

počastiti njihov spomin, je menil Rode. „Tako te žrtve, namesto da se ob njih še naprej razhajamo, lahko združijo in povežejo na temelju čiste in preproste človečnosti ter ustvarijo med nami novo enotnost. Dajo nam možnost, da se ob njihovi strašni usodi sami prečistimo, zavržemo sovražstvo, ki jih je peljalo v smrt, ter obnovimo skupni narodni spomin in najdemo pot do narodne sprave,“ je še poudaril Rode.

Izredno ostro kritiko na račun razmer v Sloveniji je v svojem govoru podal Anton Drobnič, saj po njegovem prepričanju v vrhovih pravosodja vladajo funkcionarji totalitarne partijske države in političnega sodstva: notranji ministri se ukvarjajo s političnimi zarotami, obrambni negujejo revolucionarne spomine, za pravosodje pa skrbi človek, ki je osebno sodeloval pri teptanju človekovih pravic.

Obisk predsednika ZDA

Ameriški predsednik Bill Clinton je v spremstvu številne delegacije v ponedeljek, 21. junija prispel na krajši obisk v Slovenijo. Spremljala sta ga žena in hčerka ter zunanja ministrica Albrightova. Po pregledu častne čete na Brniku se je odpeljal v Ljubljano, kjer se je na delovnih pogovorih sestal s predsednikom Kučanom, ravno tako tudi s predsednikom vlade Drnovškom.

Kučan je dejal, da obisk pomeni potrditev prijateljstva med Slovenijo in ZDA ter potrditev dejstva, da je Slovenija verodostojen sogovornik ZDA v številnih vprašanjih, ki zadevajo svet, Evropo in Balkan.

Premier Drnovšek pa je poudaril, da so naši predniki gradili ameriško demokracijo, zdaj pa državi skupaj vstopata v novo zavezo, novo skupno sodelovanje, saj ju družijo skupni cilji.

Predsednik DZ Podobnik je v svojem pogovoru ameriškem predsedniku Clintonu pojasnil, kako pomemben je za Slovenijo dostop na odprto morje oziroma do mednarodnih voda tudi v luči dejstva, da pristanišče Koper predstavlja pomembno pristanišče na severu Jadrana. Predsednik DZ je v spomin na srečanje Clintonu izročil

angleški prevod Poezije Franceta Prešerna.

Predsednik ZDA Bill Clinton je nato ob 18. zvečer prispel na Kongresni trg v Ljubljani, kjer je nagovoril Slovence in prek neposrednega televizijskega prenosa širšo mednarodno javnost. Zbranih je bilo kakih 30.000 ljudi med deževnim vremenom. Pred Clintonom sta udeležence nagovorila gostitelja Kučan in Drnovšek ter olimpijec Leon Štukelj. Sicer se je dogajanje na Kongresnem trgu že prej začelo s kulturnim programom, kjer je nastopalo več slovenskih glasbenikov in orkestrrov.

Slovenija je dobra partnerka in odlična kandidatka za zvezo NATO, je v nagovoru Slovincem na Kongresnem trgu po pozdravu v slovenščini *Dober dan!* poudaril ameriški predsednik Bill Clinton ter ob tem dodal, da mora biti tudi Srbija del nove Evrope, toda prej mora reči „ne“ režimu Slobodana Miloševića in izbrati pot, ki jo je izbrala Slovenija. Clinton je poudaril, da cel svet občuduje uspeh Slovenije pri gradnji demokracije in blaginje ter njeno odločilno vlogo pri izgradnji boljše prihodnosti za celo Evropo. Skozi Slovenijo je korakalo veliko vojska in vihralo veliko zastav, zdaj pa v njej vihrajo zastave, ki predstavljajo neodvisnost ter demokracijo in pomenijo boljše življenje.

Clinton se je zahvalil Sloveniji, ker je v krizi v ZRJ podprla zvezo NATO in pomagala kosovskim Albancem. Pred osmimi leti je Milošević napadel Slovenijo - toda Slovenija se je uprla, uspela in poudarila, da se „to ne bo več zgodilo“. To

Nad. na 2. str.

STRAN 4:
Očetovski dan

Obisk predsednika

Nad. s 1. str.

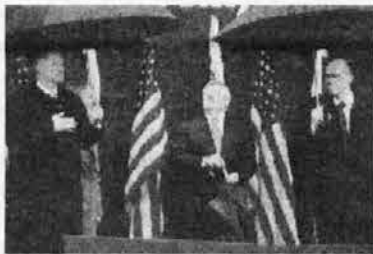
morajo reči vsi narodi Evrope - demokracija, strpnost in človekove pravice morajo vladati povsod. Toda nobena blaginja ne bo zagotovljena, če lahko krize potiskajo nasilje preko meja. Zgraditi moramo združeno in demokratično Evropo, ki bo v prvič v zgodovini živela v miru. „Slovenija lahko vodi na tej poti in ZDA ji bodo pomagale,“ je vzkljnil ameriški predsednik.

„Vaša himna, uglasbena na besedilo velikega pesnika in domoljuba Franceta Prešerna, zgovorno priča o tem, kakšne prihodnosti si želite: takšne, v kateri bodo ljudje živeli kot sosede, ne sovražniki; v kateri bo vojna za vselej pregnana z obličja zemlje.“

Končal je z vzklikom: *Hvala in Bog z vami!*

V okviru obiska predsednika Clintona v Sloveniji sta slovenska in ameriška stran podpisali nove meddržavne dvostranske sporazume, in sicer sporazum o sodelovanju pri preprečevanju širjenja orožij za množično uničenje, o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju ter sporazum med Slovensko izvozno družbo in EXIM banko.

Na gradu Brdo pri Kranju je bila slavnostna večerja v čast Clintonu ob njegovem obisku v Sloveniji. Večerje, na katero je povabljenih približno 120 gostov, so se poleg ameriške delegacije udeležili predstavniki slovenske države in vlade, državnega zbora in državnega sveta, političnih strank, vojske in policije, pa tudi predstavniki gospodarstva, znanosti, medijev, kulture in športa.

V ponedeljek zvečer se je Clinton sestel s predsednikom Črne gore Djukanovičem. Govorila sta o srbsko-črnogorskih in kosovskih problemih.

Soproga ameriškega predsednika Hillary Clinton je v ločenem programu obiskala Inštitut RS za rehabilitacijo, kjer si je ogledala predstavitev fizioterapevtskega zdravljenja pacientov z nevrološkimi obolenji in rehabilitacijske programe za invalide iz bosanske vojne.

Iz centra Soča se je odpeljala proti mestni hiši, pred katero je Hillary sprejela županja Vika Potočnik, nato sta se pa v prostorih magistrata srečali z uglednimi Slovenci s področja politike, poslovnega sveta in kulture.

Ameriški predsednik Bill Clinton je v terek opoldan z ameriškim vojaškim letalom odpotoval iz Slovenije. Na brniškem letališču sta se od njega poslovila oba gostitelja, predsednik Milan Kučan in premier Janez Drnovšek.

Ameriški predsednik - ki je med drugim pred odhodom z Brnika dejal, „da mu je bilo na obisku všeč in da je že sestavil seznam krajev, ki jih bo obiskal, ko bo znova prišel v Slovenijo“ - je poletel v Makedonijo.

Ob priliki obiska se je Slovensko Združenje lastnikov razlaščenega premoženja (ZLRP) javno obrnilo na ameriškega predsednika Billa Clintona s prošnjo za pomoč pri vračanju premoženja. V svojem pozivu Združenje opozarja, da že od leta 1991 dalje obstaja poseben zakon o vračanju odvzete premoženja, vendar pa njegovo izvajanje ovira slovenska vlada, ki si prizadeva za

članstvo v Evropski Zvezi. Po podatkih ZLRP so doslej vrnil le tretjino odvzete premoženja.

Iz komentarja urednika radia Ognjišče Francija Trstenjaka.

Morda je predsednik Združenih držav Amerike pripomogel, da sta tudi naša gostitelja govorila nekoliko drugače kot smo ju sicer vajeni ali pa sta le tako spretna, da se znata prilagoditi situaciji. Srčno upam in si želim, da sta razumela sporočilo Clintonovega govora in da bo v njunem delu, kakor pri njunih podanikih, ne le v besedah, marveč resnično navzoče to, kar je ameriški predsednik dejal: v sodobni družbi ni prostora za versko in rasno sovraštvo! In če omenjam govor predsednika Clintona, v katerem je bilo izrečeno veliko lepih in dobrih besed o naši državi, potem ne morem in ne smem spregledati prevoda v slovenščino. Res ne razumem, da je uradni prevajalec tako drzen in ne prevede nekaterih besed, ki pa jih je vendarle večina razumela, četudi ne govore angleškega jezika. Clinton je kar trikrat dejal **God bless you - Bog vas blagoslovi**, toda niti enkrat te želje nismo slišali v materinem jeziku. Pri dnevniku TV Slovenija je bil podnapis, toda Bog je bil napisan z malo začetnico. Če bi to videl Clinton, mu gotovo ne bi bilo povšeči, saj svoje krščanske vere ne skriva, marveč jo vedno javno razodeva in zagotovo Boga piše z veliko začetnico.

To je bilo prvo razočaranje, ki smo ga doživeli verni Slovenci. Drugo razočaranje smo lahko doživeli danes, nekateri smo to vedeli že včeraj, ko smo lahko v časopisu Dnevnik prebrali seznam gostov, ki so bili na slavnostni večerji na gradu Brdo. Upravičeno je zapisala avtorica članka: ameriška zdravica izbrancem. Večerje so se udeležili le izbranci, ki jih ni bilo tako malo. In ker je bila številka povabljenih gostov precej visoka, je zato toliko večje razočaranje, ker med njimi ni bilo predsednika slovenske škofovske konference, ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Franca Rodeta. Človek bi še razumel, da med državno elito ne sodi predstavnik Katoliške Cerkve, ker se pač tako rado poudarja, da je Cerkev ločena od države. Toda tega ni mogoče razumeti, ko med gosti zaslediš imena, ki jih sicer ne zaslediš v državnih službah, v najozjem pomenu besede. Med sinočnjimi izbranci bereš tudi imena: Ivan Dolničar, predsednik Zveze borcev, Mitja Meršol, glavni in odgovorni urednik Dela!, Janez Čadež, generalni direktor RTV Slovenija, Branko Maksimovič, predsednik društva novinarjev, Mitja Rotovnik, direktor Cankarjevega doma, Milena Zupančič, Dubravka Tomšič, Alojz Srebotnjak, Brigita Bukovec, Zdenka Badovinac, direktorica Moderne galerije, potem zasledimo nekaj imen direktorjev večjih podjetij in morda je še kakšno ime, ob katerem bi se človek lahko zamislil. Vsa čast, da so povabili Leona Štuklja. In med temi izbranci ni bilo prostora za predsednika škofovske konference, kaj šele, da bi bili povabljeni vsi trije ordinariji. Obveščen sem, da bo Tiskovni urad škofovske konference uradno povprašal državni protokol in tudi ameriško ambasado, zakaj ni bil vabljen na večerjo predstavnik Katoliške Cerkve.

In ob rob komentarja še tretje razočaranje, ki se mi je vtisnilo v spomin, namreč komentiranje TV Slovenija, predvsem s Kongresnega trga. Res „zanimivo“, da je komentatorica vsaj dvakrat ponovila, kdo je leta '45 govoril na tem trgu. In „zanimiva“, seveda je ta beseda v navednicah, je njena ugotovitev, da je Bill Clinton prvi tuji predsednik, ki je o Sloveniji namenil toliko pohvalnih in lepih besed. Sprašujem se: kje je bila gospa pred tremi leti, ko je papež Janez Pavel II. tri dni opeval Slovenijo. Očitno se nekaterim spomin na dogodke izpred treh let hitro izgubi, medtem ko imajo zelo žive spomine na dogodke pred več kot 50-timi leti.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Argentinska politika ni dolgočasna, saj je vsak dan dovolj dogodkov, novosti, napetosti, ki nam nudijo snovi za debato; dolgočasni pa so nekateri politiki, ki nenehno ponavljajo slične korake in uporičarjajo podobne napade. Tak je gotovo primer predsednika Menema, ki je sprejel dejstvo, da ne more ponovno kandidirati, a se očitno s tem ne sprizajni.

KDO KOT JAZ?

Duhalde je dokončno potrjen kot uradni kandidat justicialistične (peronistične) stranke za predsedništvo države. Ko je bil Duhalde tudi uradno potrjen, je Menem iz New Yorka izjavil, da mu bo nudil „vso absolutno podporo“. To se seveda lepo sliši, a vsak, ki nekoliko pozna predsednika in stranko, ve, da Duhalde nad tem ni preveč navdušen. In res je že naslednji dan Menem ob napadu na opozicionalne kandidate ošvrknil tudi Duhaldeja, češ da se z njim ne more primerjati. Predsednik je ostro napadel možne naslednike: De la Rúa da je „neroden, dolgočasen in strahopetec“, ki je že dokazal, da „ne zna vladati“. Cavallo da je „izdajalec, s katerim se sam Judež ne more primerjati“. Sploh da je on sam visoko nad vsemi možnimi kandidati, „svetlobna leta nad njimi“. Škoda, da je predsednik zdrknil na tako nizko v New Yorku, kjer je prejel nagrado Svetega sedeža za svoj mednarodni boj proti splavu.

Odmevi so bili različni, a vsi v mejah dostojnosti. Sploh je zaenkrat volilna kampanja kar zmerna in ni zaznati večjih napadov. Morda se pozna tudi pomanjkanje fondov, kajti doslej še ni zaznati pravega predvolilnega ozračja. Največ pozornosti zaenkrat vzbujajo razni stiki med obema glavnima kandidatom (Duhalde in De la Rúa) in tretjim v tej tekmi: Cavallom.

Predmet debate je možna druga runda volitev. Po sedanji ustavi mora kandidat dobiti več kot 50% glasov, sicer je treba volitve ponoviti (ballotage) med obema najboljšima kandidatom. V tem primeru bi bil dogovor med Duhaldejem in Cavallom najbolj naraven. Guverner in bivši minister sta vedno gojila dobre odnose. Cavallo bi rad še pred prvo rundo zagotovil zaveznitvo za drugo stopnjo. A pogajanja so pogajanja in izgleda, da zahteva več kot mu je Duhalde pripravljen odstopiti. Zato se je približal (ali vsaj skušal ustvariti videz, da se je približal) kandidatu Povezave. Seveda je De la Rúa zanikal vsakršna pogajanja. Glasovi so vsem dobrodošli, a ugled (ali neugled) bivšega ministra v določenih krogih bi levičarski formaciji lahko škodil v prvem krogu. Volilne povezave so običajno pogodba po volitvah, zlasti za soudeležbo v prihodnjih vladah.

DANES IN JUTRI

Ne samo kandidati gledajo na čas po volitvah. Tja se zaskrbjeno ozira tudi Mednarodni denarni sklad (FMI). Te dni se je mudila v Buenos Airesu naša znanka Teresa Ter Minassain, ki vodi posebno skupino, ki nadzira finančno delovanje Argentine. A to pot ni bil cilj obiska srečanje z gospodarskim ministrom, temveč s kandidati, ki bodo vodili državo po 10. decembru.

V sklopu Mednarodnega denarnega sklada zaskrbjeno gledajo razvoj argentinskega gospodarstva. A s sedanjo vlado so že podpisali vse mogoče dogovore, čeprav se jih vedno manj drži. V tem oziru izgleda, da so pri Skladu že obupali, da bi sedanja vlada sploh mogla še kaj temeljnega spremeniti: stroški ne padejo, davčna nabirka ne raste, argentinsko gospodarstvo izgublja kompetitivnost. A še bolj jih skrbi doba med volitvami in do predaje vlade. Zato nameravajo doseči neke vrste spora-

zum, ki naj zaveže vse kandidate, za to tranzicijsko dobo in za novo vladno obdobje, da s tem pomirijo mednarodne kapitale in zlasti preprečijo, da bi velike investicijske skupine pričele na račun Argentine igrati kako hazardno igro (primer Brazilijske), ki bi državo lahko postavila na rob kaosa.

Ni prvič, da se o tem govori. Sam gospodarski minister Roque Gonzalez je že svaril pred tem pojavom, seveda z namenom, da bi med podjetniki našel večjo poslušnost za svoje predloge. A položaj je težak, zlasti ker je nujen podvzem določenih ukrepov, ki pa se jih vladni krogi otepa v razumljivem stanju volilne kampanje.

VSI SO ENAKI

Lahko bi rekli, da so bili sestanki med predstavnicami FMI in opozicionalnimi gospodarstveniki pozitivni. Duhalde se je osebno sestel z gospo. Cavallo prav tako, a onadva sta že stara znanca. De la Rúa je poslal svojo gospodarsko ekipo, ni pa hotel osebno na srečanje.

Vendar je ozadje teh sestankov tudi težak socialni položaj, katerega se vsi zavedajo. Med ljudstvom pa raste nezadovoljstvo. Vendar je položaj nenavaden. Običajno se opozicija okoristi s tako stvarnostjo. V našem primeru pa tega ne opazimo. Dejansko bi se morali vprašati, koga naj razumemo pod oznako „opozicija“. Je to Povezava, je Cavallo, ali moramo prišteti sem tudi Duhaldeja, ki je sicer kandidat vladne stranke, a ga je treba šteti k opoziciji, če upoštevamo njegovo razmerje do Menema?

Priznano dejstvo je, da se niti Povezava niti Duhalde ne moreta okoristiti z nezadovoljstvom zaradi socialnega položaja. Med ljudmi prevladuje mnenje, da so „vsi politiki enaki“. Skepticizem je vedno večji, vzporedno s prepričanjem, da gospodarske politike ne določa več vlada v Buenos Airesu, temveč FMI. K temu je precej pripomogel tudi prej omenjeni obisk gospe Ter Minassain in njeni sestanki s kandidati.

To vzdrušje nikakor ni pozitivno. Skepticizem ni zdrav za politično udeležbo družbe, ker med državljanji širi menje, da je tako vse že odločeno, da vsak poseg nič ne pomaga in končno, da se ne splača udeleževati se volitev, ker je že vse odločeno, naj zmaga ta ali drugi. V Argentini je sicer udeležba obvezna, vendar odstotki udeležbe na volitvah nenehno padajo.

PROVINCE PREDNJAČIJO

V vrsti provinc, ki kažejo pot oktobrskim vsedravnim volitvam, je bila to pot na vrsti Ognjena zemlja. Volili so guvernerja in so se spopadli kandidati peronizma, povezave in vladajoče provincijske stranke Movimiento Popular Fueguino (Provincijsko ljudsko gibanje). Zmagala je opozicionalna povezava s 37,7% pred peronizmom (34,7%) in provincialci (21,1%).

Za drugo rundo se govori o povezavi med provincijsko stranko in peronizmom, kar bi moralo peronističnemu kandidatu prinesiti zanesljivo zmago.

Vendar nastaja vprašanje, v kakšni meri bodo volilci upoštevali odločbo strankinih vodstev. To bo tudi ogledalo za predsedniške volitve in prej omenjene sporazume, ki lahko nastanejo med Duhaldejem in Cavallom. Zato je važna ne le končna zmaga, marveč tudi, kako bodo kazali procenti. Marsikateri politični opazovalec pa tudi javnomnenjske ustanove ta dva tedna ne bodo umaknili oči od daljnega juga.

V sličnem območju zabeležimo, da je v provinci Tucuman dokončno potrjena zmaga peronizma, v Corrientesu so odstavili guvernerja, a položaj je še vedno skrajno napet, v La Rioji pa modernizirajo letališče v Anillaco, rodni vasi predsednika države.

Slovenci v Argentini

Dobrodelni koncert na Pristavi

Številni ljubitelji petja, ki so ob enem hoteli pomagati pristavskemu krožku Zveze slovenskih mater in žena, so se v soboto, 5. junija zvečer zbrali v dvorani Slovenske pristave.

Na pobudo pristavskega krožka ZSMŽ so nastopili pevci Anica Rode, Cvetka Kopač ter Luka in Matija Debevec ob klavirski spremljavi Cristiana Uschiattija. Z njihovo pomočjo je krožek zbral nekaj novih sredstev, namenjenih pomoči potrebnim rojakom. Kristina Jerovšek je pozdravila tako pevce kot poslušalce in se jim zahvalila za pomoč pri njihovem človekoljubnem delu.

Program je napovedovala Andrejka Zupanc. Zapeli so v raznih sestavah več arij iz Mozartovih oper Figarova svatba, Don Giovanni in Čarobna piščal ter Puccinijevo skladbo. Med arije so uvrstili Pesem sužnjev iz Verdijeve opere Nabucco. Vendar

lepa skladba, napisana za zbor, a izvajana v kvartetu, ni zablestela v vsej mogočnosti.

Pevcem se je poznalo, da obvladajo repertoar in so vajeni sopevcev, zato je bil upravičen dolgotrajen aplavz ob vsaki pesmi. Marsikdo je imel priliko, da si je razširil poznanje opernih arij, čeprav bi rajši imel več domačih pesmi. Tudi teh ni manjkalo v drugem delu nastopa, tako slovenskih narodnih in umetnih (Pavčič, Vilhar), pa tudi argentinski Guastavinovi skladbi.

Po končanem programu so imeli še vedno dosti moči, da so kot priznanje za navdušeno ploskanje publike zapeli še nekaj dodatnih točk, kot zadnjo pa še pesem, posvečeno spominu učiteljice gđc. Mije, katere učence so bili skoraj vsi.

Pevci so zapeli iz polnih pljuč, s tem pa je pristavski krožek ZSMŽ tudi lažje prišel do sape pri delu v pomoč potrebnim. **GB**

Občni zbor Slomškovega doma

V nedeljo, 25. aprila je bil redni letni občni zbor zadruga Castelli, ki je pravna oblika slovenskega središča v mestu Ramos Mejía Slomškov dom.

Predsednik Marjan Jože Loboda je uvo doma vse pozdravil, nato pa smo se v spominili vseh članov, ki so umrli v preteklem poslovnem letu. Sledila so popročila tajnika lic. Jožeta Oblaka, blagajnika cont. Gregorja Hribarja, kulturnega referenta Marka Selana, gospodarja Jerneja Tomazina, voditeljice šole Saše Zupan Omahna, tajnice odseka Zveza žena in mater Metke Erjavce Tomazin in poročilo odsekov mladinskih organizacij. Predsednik je v svojem govoru strnil ugotovitve odbornikov o opravljenem delu in poudaril, da so vsi dosežki sad skupnega dela, ki ga danes dajemo članom v presojo. Pomemben del naporov je bil vložiti tudi za sodelovanje Slomškovega doma pri vseh podvigih celotne slovenske skupnosti v Argentini ter sodelovanje pri Medorganizacijskem svetu. V imenu nadzornega odbora je Herman Zupan ocenil delo odbora in priporočil odobritev vseh

poročil, kar so člani z odobravanjem sprejeli. Ker se v tem poslovnem letu zaključuje triletna poslovna doba, so bila pri volitvah dopolnjena izpadla mesta ter bo tako odbor Slomškovega doma v tekočem letu delal v naslednji sestavi:

Predsednik Marjan Jože Loboda, podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc, tajnik lic. Jože Oblak, podtajnik Jernej Tomazin, blagajnik cont. Gregor Hribar, podblagajnik Anton Kastelic, gospodar Miha Ribnikar, pomočnika inž. Miha Podržaj in lic. Jaka Kocmur, kulturni referent Marko Selan, zastopnica šole Saša Zupan Omahna, zastopnik mladine Aleks Cestnik. Redna člana sta tudi dušni pastir prelat Jože Škerbec in zastopnica ZSMŽ. V nadzornem odboru sta Herman Zupan in Božidar Fink.

Pri slučajnostih je bilo oudarjeno, da smo letos vsi člani Slomškovega doma pred velikim izzivom, ker smo zadolženi za pripravo Slovenskega dne ob priliki proglašenja blaženim našega zavetnika škofa Antona Martina Slomška. Pomoč vseh bo še kako dobrodošla! **J.T.**

Poročila z občnega zbora ZS (9)

Poročilo šolskega referenta Franceta Vitriha

1. Da bi po priprošnji svetega Alojzija preživeli lepo mladost. 2. Za vse naše starše, da bi nam jih Bog ohranjal in Bog Sveti Duh razsvetljeval pri njihovem odgovornem delu in poslanstvu. 3. Za naše učitelje in katehete, da bi jih Bog podpiral v njihovi plemeniti skrbi za nas. 4. Za Slovenijo in Argentino, da bi ju njihovi voditelji znali voditi po poti pravičnega reda in skupne blaginje. 5. Da bi nam vsem, po priprošnji domobrancev in drugih žrtev utrdil zvestobo do Njega in naroda. 6. Za misijonarje, da bi Bog blagoslavljal njihovo žrtev in delo z bogato žetvijo.

Po sveti maši smo se pred spomenikom poklonili žrtvam vojne in revolucije. Učenca Baragove šole sta prinesla šopek in svečko, delegat Jože Škerbec je vodil molitve, učenci Slomškove šole so recitali: „In vendar nekoč bo!“ Zorka Simčiča.

Po besedah hvaležnosti šolskega referenta našim mučencem junakom, ki so ovenčani z mučenštvom s svojo prošnjo Bogu pomagali, da je bila Slovenija v boju za samostojnost, lahko rečemo, čudežno rešena grozot vojne, smo zapeli: Oče, mati...

V dvorani je šola dr. Gregorija Rožmana pripravila igro „Zvezdica zaspanka“. Nastopali so sedanji in bivši učenci. Režiral je Maks Borštnik, pomagala mu je Vera Breznikar Podržaj. Sceno so zamislili: Toni Kastelic, Viktor Leber in Tone Podržaj.

S sodelovanjem vse šolske skupnosti dobro pripravljena, z režijo Maksa Borštника, velikega prijatelja naših šol, z odličnim nastopom igralcev je bila igra prijetno doživljaj!

SLOMŠKOVA PROSLAVA.

25. SEPTEMBRA V SLOVENSKI HIŠI
Naše šole imenujemo Slomškove šole. Na vsakoletnem srečanju se prav posebno spominjamo našega vzornika.

Sveto mašo je daroval prelat Jože Škerbec za žive in rajne katehete in učitelje, v duhovni misli pa nam je približal našega vzornika in bodočega svetnika.

V dvorani se je šolski referent zahvalil gospej Teji Kunstelj za podarjene knjige, pozdravil in predstavil novega kateheta Baragove šole Janeza Cerarja, vsem, ki poučujejo v slovenskih šolah, katehetom in učiteljem pa izročil rdeč nagelj. Pokojnim

Pogumno v leto 2000...

... stopa Slovenski dom San Martín z novim odborom, izvoljenim v nedeljo 30. maja. Predsednik Andrej Peršuh je pričel po sv. maši redni občni zbor z molitvijo in se spomnil vseh pokojnih članov. Po formalnih ukrepah, povezanih z občnim zborom, sta podala poročila tajnik inž. Tone Podržaj in blagajnik Gregor Verbic. Navzoči so poročili odobrili in dali odboru razrešnico z aplavzom. Razvila se je tudi kratka debata o nekaterih vprašanjih, povezanih z delovanjem doma. Občni zbor je tudi obravnaval vprašanje članarine in sklenil, da ostane enaka kot doslej.

Vsaki dve leti se voli tudi nov odbor. Predstavljena je bila le odborova lista. Ta

je bila pri javnih volitvah potrjena z absolutno večino: predsednik inž. Tone Kastelic, podpredsednik Andrej Peršuh, tajnik inž. Tone Podržaj, blagajnik Gregor Verbic, odborniki: Rudi Dimnik, Marko Škulj, Jože Skale, prof. Magdalena Belec, Tone Belec, Vera Podržaj, lic. Vladimir Voršič, cont. Jože Rupnik, Tomaž Boltežar, Matija Jesenovec, Tomaž Filipič. Nadzorni odbor sestavljajo Saša Golob, Janez Dimnik in France Hrovat.

Novoizvoljeni predsednik se je vsem zahvalil za izkazano zaupanje, prosil člane za pomoč pri delu in se odhajajočemu predsedniku zahvalil za štiriletni mandat. **VP**

PISMA BRALCEV

Od poslanca **Marijana Schiffrerja** smo dobili v objavo naslednje pismo:

Državno tožilstvo Republike Slovenije
7.6.1999

Marijan Schiffrer

Državni zbor - Komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in svetu

Spoštovani g. predsednik!

Na Vaše zaprosilo z dne 25. maja 1999, ki ste ga ljubeznivo opremili s članki Svobodne Slovenije, Vam sporočam, da sem umaknila zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je generalni državni tožilec Republike Slovenije gospod Anton Drobnič vložil zoper sodbo Vojaškega sodišča IV. armade, opr. št. 1 Sod 117/46 z dne 30. 8. 1946, s katero so bili obsojeni Rupnik Leon, divizijski general bivše jugoslovanske vojske kot predsednik Pokrajinske uprave v Ljubljani, Rösener Ervin, višji policijski in SS vodja, dr. Rožman Gregorij, škof ljubljanske škofije (v odsotnosti), dr. Miha Krek, bivši minister (v odsotnosti), Vizjak Milko, jugoslovanski polkovnik v bivši vojski in dr. Hacin Lovro, upravnik policije v Ljubljani in to zaradi vojnih zločinov zoper ljudstvo in državo.

Nisem pa umaknila zahteve za obnovo postopka, ki je bila vložena zoper isto sodbo in korist škofa Gregorija Rožmana in

je ta zadeva še vedno v teku pred okrožnim sodiščem v Ljubljani.

Če enostavneje povzamem, še vedno je v teku postopek za sodno rehabilitacijo škofa Gregorija Rožmana zoper isto sodbo, saj je bilo v tem postopku angažiranih več zgodovinarjev, strokovnjakov in zbrana vrsta različnega zgodovinskega gradiva, ki bi moralo biti upoštevano pri presoji kazenske odgovornosti in krivde obsojenca in zato ponovno poudarjam da to zadevo prepuščam v razsojo pristojnemu sodišču. Enako pojasnilo sem večkrat podala že s sredstvom javnega obveščanja, morda si lahko preberete zadnjega v Večeru, ki je izšel v soboto 29. maja (str. 35).

V kolikor boste želeli, sem vam na razpolago za dejtajnejša pojasnila, želim vam in vašim sodelavcem uspešno delo.

S spoštovanjem

Zdenka Cerar
generalna državna tožilka

Opomba uredništva.

V poznejšem članku v našem listu smo jasno razložili, katera pritožba je bila umaknjena in katera ne. Smo še vedno mnenja, da je bila žal umaknjena pritožba, ki bi v kali razveljavila sodni postopek proti škofu Rožmanu zaradi protipravnosti sodišča in postopka. Sedanji postopek za rehabilitacijo priznava veljavnost komunističnega vojaškega sodišča in vztraja na mnenju, da je dovolj dokazov za vnovično potrdilo stare krivične obsodbe.

katehetom in učiteljicam, pa smo ponesli na grob msgr. Antona Oreharja slovenski šopek.

Jurčičeva šola je pripravila igro Svetlane Makarovič „Pekarna Mišmaš“. Režijo sta vodili Metka Slabe in Ani Klemen, scenarijo so pripravili: Pavel Sušnik, Franci Korošec, Jože Šenk s pomočniki. Nastopili so otroci Jurčičeve šole od vrtca do osmega razreda, nekateri še v dveh vlogah in bivši učenci: Luka Hrovat, Boris Hrovat in Alenka Žnidar. Pri pripravi je sodelovala vsa šolska skupnost.

PRIREDITEV NA ZAČETKU

ŠOLSKEGA LETA 14. MARCA 1999.

Začeli smo srečanje s sveto mašo, ki jo je daroval prelat Jože Škerbec in nam posredoval tudi duhovno misel. Pri sveti maši so peli udeleženci letošnje kolonije pod vodstvom voditeljev in z zavzetim petjem pritegnili k petju ostale udeležence sv. maše.

V dvorani smo počastili argentinsko in sedem slovenskih zastav naših šol. Po petju argentinske in slovenske himne smo spoštljivo pozdravili odhod zastav.

Po pozdravu navzočim se je šolski referent zahvalil gospe Katici Dimnikovi, učiteljici v več šolah in od ustanovitve Rožmanove njeni voditeljici, za delo in aktivno sodelovanje s šolskim referatom Z.S. pri ohranjanju družine slovenskih šol. Vodi-

teljici pa sta ji izročili knjigo s spominskimi besedami in podpisi vseh, ki se vsako zadnjo sredo v mesecu srečajo na šolskih sejah.

Prešernova šola nam je predstavila spevoigro Sneguljčica in sedem škratov v režiji Veronike Vivod. Scenarijo je pripravil Božo Urbančič. Glasbena spremljava je bila v rokah Anke Savelli Gaser. Pri organizaciji predstave so pomagali Dani Čop, Tone Vivod, Kristina Vivod, Anica Zarnik, šolski odbor staršev in učiteljski zbor.

Predstava je bila skrbno pripravljena in odlično izvedena, delo vse skupnosti Prešernove šole.

38. šolska kolonija od 26. decembra 1998 do 10. januarja 1999 v domu dr. Rudolfa Hanželiča v Córdoba.

Kolonije se je udeležilo 82 otrok, 42 dečkov in 40 deklic. Vodil jo je Marcel Brula, duhovni oče je bil župnik France Cerar, spremljevalci pa: Nevenka Godec, Pavlinka Grbec, Danica Malovrh, Marta Selan, Metka Slabe, Veronika Vombergar, Sebastjan Garcia in Andrej Grilj. Bila je gost ustanove „Počitniški dom dr. Rudolf Hanželič“, ki ji predseduje France Rant, upravlja pa dom Tomaž Rant. V času kolonije sta kuhinjo vodili Martja Slabe in Kristina Rant.

Nadaljevanje prihodnjič

Iz Slovenije prišla učiti Argentine

Pred tedni je v Buenos Aires prišla iz Slovenije dr. Brigita Drnovšek, ki je predstavila medicinskemu občinstvu slovenski laser, s katerim se lahko zdravi marsikaka kožna bolezen ali napaka.

Poiskali smo jo v Hyatt hotelu in jo med konferencami in zdravniškimi pregledi prosili za razgovor:

Prosil bi vas, da se predstavite slovenskim rojakom v Buenos Airesu.

Sem dr. Brigita Drnovšek, specialist oftalmolog, ukvarjam se pa specialno z okulo-plastično in rekonstruktivno kirurgijo, delam na univerzitetnem kliničnem centru, kjer sem vodja oddelka za okulo-plastično kirurgijo. Sem poročena in imam dva otroka. Sem član številnih mednarodnih združenj, npr. Ameriškega združenja za plastično kirurgijo, sem pa tudi že vrsto let tajnik slovenskega Združenja oftalmologov. Aktivno sodelujem pri organizaciji kongresov te stroke v Sloveniji in sem štiri do petkrat letno povabljen na predavanja ali učne delavnice v inozemstvo, trikrat letno pa organiziram take učne delavnice na naši kliniki za zdravnike vseh kontinentov.

Kaj vas je pravzaprav pripeljalo v Argentino?

Prišla sem na povabilo organizatorja prvega laserskega kongresa tukaj s Fotoničnimi laserji, ki jih proizvajajo v Sloveniji. Uporabljajo se za zdravljenje raznih kožnih sprememb, v stomatologiji, dermatologiji, okulo-plastični kirurgiji in še drugod. Bili smo prvi v svetu, ki smo pričeli pred petimi leti razvijati uporabo erbijskega laserja v dermatologiji. Pričeli smo s predkliničnimi in kliničnimi testi, nakar smo pričeli poročati po svetu. Najprej so bili zelo skeptični, čez dve leti pa se je razvilo izrazito zanimanje povsod po svetu, tako da danes tudi največji konkurenti priznavajo, da je ta tehnologija doma iz Slovenije, na kar smo zelo ponosni. Povabljen sem bila že na vse konce sveta, da sem učila mlade zdravnike. Pred letom in pol sem bila v Južni Ameriki, v Bogoti, kjer sem se zelo dobro počutila in sem na željo samih zdravnikov iz južne Amerike prišla v Argentino, kjer pa je zanimanje še veliko večje, kot so pričakovali. Pričakovali so 30 zdravnikov, sedaj pa jih je prišlo preko 150.

Kako poteka ta laserska kirurgija?

Te erbijske laserje je zamislilo in izdelalo podjetje Fotona v Sloveniji. Te vrste laser ima sposobnost, da odstranjuje tkivo v plasti nekaj tisočink milimetra. Tako odstranjujemo kožne spremembe plast za plastjo, kar nam nudi zelo dober vpogled, kako globoko smo, in lahko okvare brez prevelike travme, brez lokalne anestezije in brez šivanja v celoti odstranimo. Po navadi se takšna rana zelo hitro zaceli, pacient ne občuti prevelikih bolečin in se hitro rehabilitira. Uporablja se ta metoda tudi za ods-

Dr. Brigita Drnovšek in Fotonin laser

tranjevanje brazgotin, ki nastanejo po raznih nesrečah ali po aknah, za prenovo kože v lepote namene, za kar je po svetu veliko zanimanja, razvijamo pa tudi nove aplikacije, npr. za vrtnanje kosti, itd. Laserski žarki se namreč zelo močno absorbirajo v vodi in ker ta sestavlja skoraj 90% kože, se ta segreje in evaporira skupaj s tkivom, ki ga potem obrišemo ali posesamo s sesalko.

Ko ste prihajali v Argentino, ste kaj vedeli o nas?

O Slovencih v Argentini sem vedela samo iz časopisa pa tu in tam iz pripovedovanj. Vedela sem, da so dobro organizirani, spremljala sem njihovo udeležbo pri osamosvojitvi Slovenije, kjer ste igrali veliko vlogo, kaj več pa ne, ker nisem imela tu nobenih bližnjih sorodnikov. Ko pa sem prišla semkaj, sem klicala na veleposlaništvo, ker sem poznala gospoda Kunstlja še iz Ljubljane, ki je bil klica vesel, jaz sem pa tudi smatrala, da je to pomembno za Slovence, kadar smo lahko ponosni, da nas iz tako majhne države povabijo, da jih učimo.

Kaj bi še povedali rojakom v Argentini?

Vesela sem, da sem srečala nekaj Slovencev, tudi vesela sem bila vašega lepega sprejema, in vesela sem, vašega sodelovanja pred devetimi leti in opore, ki smo jo čutili, in bi želela, da bi ostali tako povezani še naprej.

Hvala lepa, gospa doktor.

Pogovarjal se je Tine Debeljak

Zavrnen večinski sistem volitev

Državni zbor je v prvi obravnavi zavrnil predlog za zakon o volitvah v DZ, saj je ob potrebni dvotretjinski večini od 69 navzočih poslancev za predložene rešitve glasovalo 53, nasprotovalo pa pet. Za potrditev zakona bi moralo glasovati najmanj 60 poslancev. Pri glasovanju so zakon brez izjem podprli vsi navzoči poslanci opozicijskih socialnih in krščanskih demokratov (SDS in SKD) in vladne ljudske stranke (SLS). Nekateri poslanci liberalne demokracije (LDS) glasovali za, drugi proti, nekateri pa so se vzdržali. Proti zakonski noveli je glasovalo pet poslancev, vzdržalo pa enajst poslancev iz vrst LDS, narodnosti, ZLSJ in DeSUS.

Predsednik stranke Janez Janša je poslanec opozoril, da zakonodajalec nima pris-

tojnosti, da bi zavrnil pravno osnovo, na podlagi katere bi moral državni zbor glede na odločitev ustavnega sodišča v zvezi z volilnim referendumom iz leta 1996 uzakoniti večinski volilni sistem. Če bo to zavrnjeno, se DZ postavlja nad ljudsko voljo in nad tisti del ustave, ki določa, da je najvišja referendumska volja volilcev.

Poslanci LDS so po besedah Lojzeta Peterleta (SKD) glasovali proti svojemu predsedniku Drnovšku, ki se je javno zavzel za večinski volilni sistem in ga zagovarjal na sestanku predsednikov strank.

Državni zbor je prekinil zasedanje in daljšo polemiko razpravo, naj bi DZ ustanovil posebno delovno telo, ki bi ob konsenzu parlamentarnih strank pripravilo besedilo novega zakona o volitvah v DZ.

O, srečna, draga vas domača, kjer hiša mojega stoji očeta

Tretjo nedeljo v juniju praznujemo v Argentini očetovski dan. Kaj naj bi našim očetom napisali ob tako pomembnem prazniku? Saj je bilo že toliko povedanega, pa vendar ni nikoli odveč, da se vsak dan, vsako leto znova pogledamo v ta veliki božji dar - očetovstvo. O njem nam bodo najbolj doživeto spregovorili kar slavljenci sami.

Peter Hafner tiho ponavlja gornje Prešernove verze, ko opisuje svoje občutke ob smrti svojega očeta: „Vsaka smrt družino zelo prizadene, tako je tudi našo, posebno ker smo očeta zelo spoštovali in ga imeli radi.“

Ko smo odraščali, nam je bil vedno v pomoč tako pri učenju kot z nasveti. Mirno je povedal svoje mišljenje in ga skušal tudi utemeljiti.

Vedno smo se vsi bratje radi vračali domov, čeprav smo si ustvarili lastne domove. Danes je pa v hiši neka praznina; saj nas mama vedno z ljubeznijo sprejme, pa vendar manjka oče, ki nam je vsem toliko pomenil. V mesecu juniju pa to vrzel še posebno občutimo. Praznovali smo rojstni dan mame, god brata Janeza in tudi mojega. V juniju smo se tudi z njim veselili očetovskega dne. Vsako leto, skozi 50 let se je udeleževal domobranskih praznov.

Hvala, dragi očka za vse, kar si za nas storil na tem svetu. Upamo, da ko si prestopil prag večnosti, te je nebeški Oče lepo sprejel, saj si mu vse življenje zvesto služil. Prosi za nas Medjugorsko Marijo, ki si jo tako ljubil, da bomo tudi mi stopali po tvojih stopinjah in da se bomo v večnosti srečali s teboj.“

„O, Rovte, kjer hiša mojega stoji očeta“, so zapisale Rupnikove hčerke pokojnemu očetu. „Zadnji Rupnikov potomec si bil. V Rovtah je ostala tvoja hiša, tvoja otroška leta, tvoja mladost, tvoji domači, tvoji prijatelji živi in mrtvi. Do zadnjega si nosil to domotožje v srcu. Ustanovil si z mamo lepo družino. Pet hčera te je razveselilo. Vzgjajal si nas na podlagi ljubezni in krščanstva. Živel si preprosto. Tvoja največja skrb je bila živeti kot dober, pošten in verni človek. Molitev in sv. pismo sta ti zmeraj bila pri rokah in to si nas vedno učil. Poleg osebnega dela si imel še veselje do glasbe. Bil si vztrajen pevec in dolgoletni pevovodja zbora v Domu. Tudi tu si vedno pomagal. Kot član Instrumentalnega ansambla si nas razveseljeval na različnih prireditvah. Te odgovornosti in skrbi so bile večkrat močnejše kakor tvoje slabo zdravje. Številni rojaki iz vseh okrajev so te poznali in te imeli radi. Bog ve zakaj te je tako hitro poklical. Bil si nam zgled. Bog naj ti povrne vse, kar si nam zapustil. V naših srcih in mislih si vsak dan z nami. Ponosni smo nate vsi: tvoje hčere, zeti in tvoji vnuki.“

Trije mladi očetje so razmišljali o poslanstvu in vlogi očeta. Posredovali so nam svoje zaključke.

Poklic: oče, je naslovil te vrstice **Tone**: „Sedem let sem obiskoval ljudsko šolo, še šest srednjo, po šestih letih študija sem diplomiral za inženirja. Sedaj se pa že štirinajst let učim, kako biti oče, a spoznal sem, da se bom to učil še nadaljnjih štirideset, če mi bo Bog naklonil zdravje in pomoč.“

Biti oče ni nekaj prirojenega. To je naloga, položaj, ki zahteva od očeta v vsakem trenutku otrokovega življenja vedno nove pozornosti. Oče spremlja otroka od spočetja, veseli se novorojenčka, ki mu prinaša srečo, sanje in ga vodi, da se razvije v zrelo osebo. Ta velika in osrečujoča odgovornost zahteva pa polno mero ljubezni in razumevanja. Vsak oče sledi svojemu idealu očetovstva za dosego cilja:

da bi z božjo pomočjo otroci postali dobri ljudje.“

K temu je dodal tudi Viktor: „Biti oče je velika naloga, katero nam je podaril nebeški Oče. Biti oče je velika skrb. Vsak trenutek je potrebno delati, z odgovornostjo negovati in biti predvsem zgled v družini. Z očetovsko ljubeznijo bodo tudi otroci lahko oblikovali svoje življenje.“

Janez si je kot oče trojčkov zastavil: „Moram se potruditi, da sinove vzgojim tako, kot je mene moj oče, v verskem in socialnem pogledu. Oče zmeraj hoče boljše življenje za sina, kot ga je sam imel. Slovenski očetje v Argentini imamo pa dvojno nalogo. Pripraviti moramo otroke, da bodo zvesti svojim koreninam, Bogu in dobri Argentinci, ki se čutijo ponosne na svoje prednike.“

Tudi vam, dragi stari očetje, dedki, voščimo vse najboljše iz vsega srca. Vaša življenska izkušnja nam je v pomoč.

Janez Jenko se rad posveča svojim trinajstim vnukom in nam je dejal: „Naloge in vloge nas starih očetov so danes v tem modernem in naprednem času zelo različne. Tako tudi dolžnosti in pravice po vesti in zavesti. Rojen sem bil v kmečki družini, begunec, izseljenec v Argentino. Naši otroci so si ustanovili svoje družine. Prejeli smo zadnjo vlogo v igri življenja - vlogo starega očeta. Večkrat pomagam vnukom pri kaki šolski nalogi, ko potrebujejo podatke o naši preteklosti, kako je bilo v šoli. Še vedno imamo priliko in možnost pomagati in učiti svoje vnuke in se ob njih marsičesa novega naučiti. K temu pripomorejo pogovori o različnih temah: kaj je dobro in slabo v šolah, v uradih, na cesti in sploh v velemestnem življenju.“ Pošalil se je: „Kadar se zberemo vsi skupaj ob praznikih ali obletnicah, moramo stari očetje imeti dobro utrjene živce, da zdržimo.“

„Teko časa ne moremo ustavljati. Tako se življenje hitro vrti naprej in danes sem že stari ata ali „ata“, kakor me kliče mala vnukinja. Kar dvakrat ata. To mi vzbuja veselje, ko vidim, da se mojemu otroku izpolnjuje želje. Hvaležnost Bogu in čuti biti zmeraj pripravljen, da spremljam življenje svojih otrok, saj to so njihovi veliki trenutki.“ To nam je zaupal Gregor Verbič, pred kratkim drugič stari ata.

Drugi očki in atiji, naraščajniki iz San Martina so v svoj šopek vpletli tudi svoje skrite želje: če bi bil jaz očka... „bi zelo ljubil otroke, bi se igral z njimi, bi bil več časa z otroki, bi jim pomagala, bi jih pazil, bi jim dal tisto, kar rabijo“, so premišljevali, medtem ko so za vas izdelovali sladka darila.

V letu Boga Očeta naj On blagoslovlja delo, prizadevanja in skrbi vseh naših očetov in starih očetov, da jim bo v sedanjem razburkanem svetu bolj mirno plavala njihova barka.

Vera Breznikar Podržaj

ROMANJE BOLNIKOV NA BREZJE

Na Brezjah je bilo 19. t.m. tradicionalno, že 31. vseslovensko romanje bolnikov, invalidov in ostarelih, ki se ga letos udeležuje približno 7.000 romarjev iz vse Slovenije. Slovesno somaševanje s 70 duhovniki je vodil koprski škof Metod Pirih. Romanje k Mariji Pomagaj na Brezje, eno največjih verskih srečanj v Sloveniji, organizira Ognjišče iz Kopa, ki je skupaj z Družino vsem udeležencem poklonil priložnostno knjižico Zdravje in odrešenje, ki vključuje duhovno razpravo o zdravju kot hrepenenju po odrešenju, sestavek o pravici do verske duhovne oskrbe v bolnišnicah ter naslove slovenskih duhovnikov, ki tam delujejo.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

Kaj sem videl na Martincu?

Nato pa spet na Martinca. Iz kuhinje na koncu hiše so se širile dišave. Pomolim svojo nosno anteno v sosednjo sobo. Za mizo mogočno kraljuje sam „glavni višji naddirektor“ časopisa „Svobodna Slovenija“. Grize štilček? Gotovo piše uvodnik? Pa ga vendar zmotim.

Privleče na dan katrtoteko vseh naročnikov. Glej ga očeta Jakoba, boleho ženo in šest kljunčkov je pripeljal iz Bagnolija, dela kot črna živina, pa je naročnina plačana za nekaj mesecev naprej.

Zvečer sem imel priliko opazovati ekspedicijo lista. Precej mladih mož in fantov in deklet in žena, ki tedensko žrtvujejo več ur popolnoma brezplačno.

Zaslišim drdranje pisalnega stroja. Tukaj pa je „Duhovno življenje“, list, ki ima že dolgo življenje in velike zasluge za Slovence. Sedaj se je število sodelavcev

povečalo, oblika polepšala in izgleda, da je tudi število bralcev naraslo. Mislim, da ni nobene druge narodnosti, ki bi imela kaj takega.

Naslednjih dveh pisarn sem se odkrito povedano bal. Saj veste, kaj so društva? Pri vsakem društvu je nevarna oseba blagajnik, vedno s pajčevino v blagajni.

Obrat v Društvu je velik: vsakdo pride s svojo težavo: službe, stanovanja, bolniki, novi priseljenci, pritožbe, prošnje za posojila, priprave za prireditve. Zvečer je pravi Babilon: dve, tri seje, pevske vaje, skušnje za igre, seje raznih pripravljalnih odborov in ne vem, kaj še. Šele proti polnoči se vrvež umiri, da more hišna oblast pospraviti kupe čikov, papirja in drugih ostankov. Je tako kot doma.

Svobodna Slovenija, št. 25;
24. junija 1949

Slovenija moja dežela

Hiša v Prekmurju

Po svojih razmerjih ali „pomerjenosti“ človeku, po usklajeni barvni strukturi in uporabi gradbenih gradiv sodi prekmurska kmečka hiša med najbolj skladne in konceptualno celovite primere dediščine bivalne kulture na Slovenskem. Že sama zasnova domačij v obliki vogala ali „na (v) ključu“ je pravzaprav predhodnica sodobne atrijske zasnove, ki se je zadnja leta tako uveljavila v primestju. Streha prekmurskih domačij je bila ponavadi podaljšana na dvoriščno stran, tako da je pod njo nastal pokrit delovni in komunikacijski prostor („pódsten“). Ta je omogočal povezavo med bivalnim in gospodarskim delom domačije. V posamezne prostore so namreč vodili posebni vhodi v dvo-

riščne strani in prav „pódsten“ je ljudem omogočal dostop vanje v vsakem vremenu. Širok napušč pa ni varoval le podstenja ampak tudi stene stavbe in omogočal s svojo senco v vročih poletnih dneh primeren hlad. Sicer pa so si posamezni bivalni in gospodarski prostori sledili v vodoravni smeri po naslednjem zaporedju: vhod v vežo („preklet“, „priklet“) in kuhinjo („kúnja“) ter „prvo“ in „zadnjo izo“ na straneh. Poglavitni bivalni prostor je bila „prva iša“. Sledili so še klet, hlev („štala“), pod („gümlo“) in lopa („zastriz“). Posebnost zunanega videza glede prekmurskih domačij so tudi beljene fasade z barvnimi pasovi („pojas“), ki so približno pol metra od tal okvirjali enostavnost fasade.

Zgodilo se je v Sloveniji...

SLOVENSKA IZSELJENSKA KNJIŽEVNOST V TREH KNJIGAH O 300 PISCIH

Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti je 17. junija predstavil izdajo **Slovenske izseljenske književnosti** v treh knjigah. Delo je uredila dr. Janja Žitnik v sodelovanju s prof. dr. Helgo Glušič. Knjige podrobneje predstavljajo 145 piscev, ki so v izseljenstvu objavili več kot 500 knjig, skupaj pa kar okrog 300 avtorjev. Monografija obravnava v prvi knjigi preteklo in sedanje literarno in deloma polliterarno delo Slovencev v drugih deželah Evrope, v Avstraliji in Aziji, v drugi knjigi je predstavljena književnost Slovencev v Združenih državah in Kanadi, v tretji knjigi pa avtorji v Južni Ameriki. K dokumentarnosti prispeva nekaj več kot 300 fotografij.

DELNI SPORAZUM S HRVAŠKO

Premiera Slovenije in Hrvaške Janez Drnovšek in Zlatko Mateša sta se na srečanju na Mokricah dogovorila, da bosta dvostranski premoženjsko-pravni sporazum podpisala 14. julija v Ljubljani, izrazila pa sta upanje, da bosta takrat lahko podpisala tudi sporazum o Jedrski elektrarni Krško (JEK), saj sta dosegla dogovor o ključnih, še nerešenih vprašanjih.

PERRY V LJUBLJANI

14. junija je bil v Ljubljani svetovalec v pogajanjih o slovensko-hrvaški morski meji William Perry. Namen Perryjevega obiska, ki kot posrednik nima sodniške vloge, ampak bo ponudil neobvezujoč nasvet, je čim bolj se seznaniti s stališči obeh strani. Perry si ogledal Piranski zaliv z vodne površine in iz zraka, na delovni večerji se je sestel z Drnovškom, Kučanom in drugimi.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

22. junija 1999

1 dolar	187,46 SIT tolarjev
1 marka	99,32 SIT tolarjev
100 lir	10,03 SIT tolarjev

Osebne novice

Krst: V župni cerkvi sv. Nikolaja v San Justu je bila krščena **Micaela Johana Capuani**, hči Franca Alberta in Marjete Lampret. Botrovala sta Marjan Lampret in Marija Teresa Apella. Krstne obrede je pravi žpk. Matija Borštnar. **Čestitamo!**

Smrt: Umrla je v San Martinu **Ema Šilič** (87). **Naj počiva v miru!**

AJDOVŠČINA - Na Sinjem vrhu nad Ajdovščino so se zbrali udeleženci že tradicionalne mednarodne likovne delavnice Slovenija, odprta za umetnost (Slovenia open to the Art). Trajala bo teden dni, pred njenim zaključkom pa bo v soboto, 26. junija, t. i. dan odprtih vrat, srečanje umetnikov s predstavniki medijev, likovnimi kritiki, ljubitelji in poznavalci umetnosti. Namen delavnice je spodbuditi sodelovanje kvalitetnih ustvarjalcev različnih generacij, galeristov in umetnostnih kritikov, ne zgolj na Slovenskem, temveč zlasti navzven kot potencialne izmenjave, ki bi omogočale predvsem slovenskim ustvarjalcem prodor na širši umetniški prostor, umetnostni trg in v galerije.

KANAL OB SOČI - Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice je v Kanalu ob Soči premierno uprizorilo komedijo Muhca italijanskega renesančnega komediografa Angela Beolca Ruzanteja. To je obenem zadnja predstava letošnje sezone. Muhco v prevodu Srečka Fišerja in Iztoka Mlakarja so uprizorili v domačem primorskem narečju. Na oder jo je postavil priznani hrvaški režiser in direktor Hrvaškega narodnega gledališča iz Zagreba Georgij Paro.

MARIBOR - Krekova banka iz Maribora je lansko leto poslovala uspešno in ustvarila 500,5 milijona SIT čistega dobička. Donos na kapital je znašal 10 %, donos na povprečno aktivo pa 1,4%. Bilančno vsoto je lani povečala za 10,8 milijarde SIT, tako da je ob koncu leta znašala 50,8 milijarde SIT, je povedal predsednik uprave banke Aleš Žajdela. Skupščina Krekove banke je sklenila, da ostane dobiček iz lanskega leta nerazporejen. Preneseni čisti dobiček iz leta 1996 in del prenesenega dobička iz leta 1997 v višini 498 milijonov SIT pa je skupščina razdelila tako, da je 249 milijonov SIT namenila za dividendo (1400 tolarjev na delnico), 211 milijonov SIT za oblikovanje splošnih rezervacij, 37,7 milijona SIT pa za izplačilo udeležbe v dobičku 196 zaposlenim v banki ter za nagrade članom nadzornega sveta.

Slovenija in šport

SEUL, Južna Koreja - Že v prvem krogu glasovanja je posebna 16-članska komisija Mednarodnega olimpijskega komiteja iz nadaljnjega tekmovanja izločila Celovec, kot nosilca skupne kandidature Slovenije, avstrijske Koroške in Furlanije Julijske krajine, Helsinke z Lillehammerjem, Zakopane in Poprad Tatre. 109. skupščina MOK je v soboto, 20. zimskih olimpijskih igrah leta 2006 dodelila Torinu. V finalu so Italijani dobili glasovanje proti švicarskemu Sionu, sicer favoritu pred glasovanjem, kar s 53:36.

ATENE - Atleti celjskega Klavarja so v evropskem pokalu klubskih prvakov v atletiki v Atenah v skupini B zasedli drugo mesto (93 točk) med sedmimi klubi in bodo prihodnje leto nastopali v skupini A, atletinje ŽAK-a iz Ljubljane pa so v B konkurenci zasedle 5. mesto (60 točk) in ostale v tej skupini.

HAZEWINKEL, Belgija - Iztok Čop je zmagovalc evropske svetovne pokala v veslanju v Hazewinklu. V velikem finalu je Čop prepričljivo ugnal bronastega z lanskega svetovnega prvenstva Čeha Valclava Chalupo, tretje mesto pa si je zagotovil drugi blejski tekmovalc Luka Špik. V velikem finalu dvojcev brez krmarja sta nastopila tudi Miha Pirih in Grega Sračnjek ter se uvrstila na 5. mesto. Prej so nastopili že trije slovenski čolni. V malem finalu je Blaž Kajdiž med lahkim skifisti osvojil 2. mesto, Romina Štefančič pa je bila v ženski

konkurenci 6. Na mladinski regati sta v dvojcu brez krmarja nastopila Tomaž Pirih in Anže Poljanec ter dosegla novo zmago.

KOBARID - Slovenija si je drugi dan evropskega prvenstva kajakašev in kanuistov v spustu na reki Soči priborila dve novi kolajni. V ekipni tekmi so mladi kajakaši (K-1) v postavi Jernej Korenjak, Gregor Laznik in Aleksej Bočko postali evropski prvaki, kanuisti Anže Ruden, Jošt Zakrajšek in Drejc Žabjek pa so si, tudi ekipno, priborili bron. Pri kajakaših so drugi mesto s pičlo desetinko sekunde zaostanka osvojili Nemci, tretji so bili Belgijci, pri kanuistih pa je zmaga odšla na Hrvaško. Drugi so bili Francozi. Slovenija je tako na prvenstvu skupaj osvojila sedem odličij, od tega tri v članski konkurenci (dva srebra in en bron) in štiri pri mladincih.

LONDON, Velika Britanija - Odlične igre Katarine Srebotnik in Tine Pisnik na najmočnejših teniških turnirjih po svetu se tedensko odražajo na lestvici WTA. Prejšnji teden je blestela Pisnikova, ki se je v Taškentu uvrstila v polfinale, kar jo je popeljalo do 131. mesta na svetu, najvišje doslej. Napredovala je tudi Srebotnikova, ki je zdaj 64. Pri moških je položaj precej drugačen, saj se že celo „večnost“ nihče ni prebil pod 200. mesto. Iztok Božič je 229. Borut Urh 315., Marko Tkalec 496., četrti reprezentant, 18-letni Andrej Kračman, pa je 919.

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 26. junija 1999 v Slovenski hiši

Ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive javne delavce.

- Poje Slovenski pevski zbor Gallus pod vodstvom Anke Savelli Gaser.

Ob 20. uri poklon pred spomenikom žrtev vojne in revolucije; nato slavnostna akademija v dvorani:

- Pozdrav: **Tone Mizerit**, predsednik Zedinjene Slovenije
- Slavnostni govor: **Božidar Fink**
- Koncertni nastop: **Vera Golob** ob spremljavi **prof. Ivana Vombergarja**.
- **Podelitev priznanj** Zedinjene Slovenije
- **Prijateljska večerja**

Dvorana bo razstavno okrašena s slikami naših umetnikov.

Vstopnice po \$ 15,- v predprodaji po Slovenskih domovih, v Slovenski hiši in v Slogi.

Mali oglasi

TURIZEM

tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadstr. "F", San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Pismo šolskim otrokom

V uredništvu smo s prošnjo za objavo prejeli sledeče pismo:

Dragi otroci!

Ali morda veste, da se že nekaj časa potikava po Slovenski vasi in vztrajno iščeva kraljevičevo izvoljenko Pepelko? Hmm, boste dejali, in zakaj je ne išče v pravljici?! No, ja, to je sicer najlažja pot, a kaj, ko nikakor ne najdeva prave poti do tja. Pa še toliko deklic pravi, da so one prave Pepelke, da so se nama računni čisto zmešali. Hej - morda pa nama bo uspelo z Vašo pomočjo. Povabiva Vas, da se v nedeljo 4. julija oglosite v Slovenski hiši, kjer bomo skupaj padli v čudoviti svet pravljic.

Slomškov dom

Nedelja, 27. junija

DOMOBRANSKA PROSLAVA

9.00: sv. maša
10.00: počastitev žrtev
Govor: Marjan Loboda

Vsi lepo vabljeni!

Dajte no, ne bodite reve. Hitro pridite, da bova končno našla Pepelko. Pa pridni bodite in ne iščite sami, ker je ne boste našli. Nasvidenje otroci!!!

Kraljevič in minister

„Molitve zadnje Stvarniku v nebo,
ko padli ste, fantje, v kraške jame,
umirali za narod, zate, zame...“
Marjan Jakopič

Naš dom

San Justo

DOMOBRANSKA PROSLAVA

V nedeljo, 27. junija po sv. maši

- * Polaganje venca pred spomenikom Franceta Balantiča
- * Slavnostni govornik: g. France Zorec
- * Spominska akademija na čast padlim v dvorani. Nastopajo recitatorji, otroci in MPZ San Justo pod vodstvom ge. Andrejke Selan-Vombergar
- * Po proslavi kosilo, ob 13. uri. Prijave na telefon 4441-5528/6979 ali pri odbornikih.

Slovenska kulturna akcija

vabi na solistični koncert, ki ga bo izvajala

Vera Golob - sopran

spremlja na klavirju Ivan Vombergar

v veliki dvorani Slovenske hiše, v soboto, 3. julija 1999, ob 20. uri
Vstopnina: \$ 10.-

Nedelja, 4. julija - Slovenska hiša msgr. Antona Oreharja

Alojzijeva proslava slovenskih šolskih otrok

Ob 16. v cerkvi sv. maša za pokojne katehete in učitelje.

Po sveti maši pred spomenikom

poklon in hvaležen spomin žrtvam vojne in revolucije.

Nato v dvorani igra

Pet Pepelk

Žarka Petana

v izvedbi Baragove šole. - Režija: Mari Urbanija in Janez Cerar

Vstopnina: prostovoljni prispevki - Vabi šolski odsek Zedinjene Slovenije

PORAVNAJTE NAROČNINO!

3. julija ob 20. uri v Našem domu
Mladinski pevski zbor San Justo
ne bo pel...

Če hočeš doživeti zabaven večer,
pridi na

VEČERJO-SHOW-PLES

Prijave se sprejemajo do 1. julija pri vseh članih zbora.
Preskrbljeno varstvo otrok od 1. leta dalje.

Correo
Argentino
Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841

Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.; ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

SOBOTA, 26. junija:

Praznovanje Slovenske državnosti.
Ob 19 sv. maša s slavnostno večerjo v Slovenski hiši

NEDELJA, 27 junija:

V Slomškovem, domu po sv. maši
Domobranska proslava.

Domobranska proslava na Pristavi bo po sv. maši.

SOBOTA, 3. julija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

Koncert Vere Golob pri SKA, ob 20. uri v Slovenski hiši.

Mladinski pevski zbor iz San Justa prireja večerjo, show in ples v Našem domu ob 21.

NEDELJA, 4. julija:

Praznik šolskih otrok v čast sv. Alojziju, ob 16. v Slovenski hiši.

SREDA, 7. julija:

Redni sestanek ZSMŽ ob 17. v Slovenski hiši. Na programu razgovor z novinarjem Tonetom Mizeritom.

Sporočilo

Jubilejni koncert Slovenskega pevskega zbora Gallus, ki je bil napovedan za soboto 17. julija, bo v soboto 7. avgusta. Prosimo da spremembo zabeležite.